

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXII. De felicissimo obitu, funeralibus, & sepultura Dolorosæ Virginis ac Matri Dei Maria. Emblema. Avicula tenui filo alligata, & ad Cœlum suspirans cum lem[m]ate: Cupio dissolvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXII.

De felicissimo obitu, funeralibus & sepultura dolorosæ Virginis ac Matris DEI MARIÆ.

Desiderium habens dissolvi, & esse cum Christo.
Philipp. 1. 23.

1. **R**omanæ eloquentiæ oraculum Marcus Tullius Cicero, postquam diu in primo Tusculanarum quæstionum libro hanc quæstionem ventilasset, an homini virtuoso mors sit expetenda, aut potius fugienda? Tandem in hanc abiit sententiam: *Exoptanda bonis mors, fugienda*

malis.

Psal. 115. 5.
Gen. 4. 8.

Ita est: *Exoptanda bonis est mors, quia pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Abelem consule à fratre ob opera bona interfectum; Abra-*

Abrahamum in senectute bona & plenum dierum morientem; Moysen in terra Moab jubente Domino & in osculo ejus obeuntem; Judam Machabæum propter salutem patriæ in bello cadentem; Eleazarum per mortem suam virtutis & fortitudinis exemplum relinquentem, &c.

Econtrariò mors malis fugienda, ac summè timenda est, quia *mors peccatorum pessima*. Cain considera tandem à Lamech occisum; Sodomitas & Gomorrhæos sulphure & igne de cælo lapsò subversos; Pharaonem cum exercitu suo aquis maris rubri opertum; Chore, Daran, Abiron & eorum complices Moyfi rebellantes vivos ad infernum detrusos; Achitophel proprio suspendio intereuntem; Absolonem in quercu cæcum inter & terram suspensum; Agag pinguisimum gladio Samuelis per medium dissectum: *Siccine separat amara mors?* Mitto innumeros alios. Ex quibus abundè patet, mortem expetendam à justis, timendam à malis.

Quis autem inter mortales omnes virtuosior, purior ac sanctior dolorosa Matre? De qua, ait S. Augustinus, *cùm de peccatis agitur, nullam planè mentionem haberi volo*. Proinde nullatenus mortem temporalem exhorruisse, sed potiùs summis eam voris exopràsse rectè creditur, habuit enim hæc SS. Virgo ardens & vehemens desiderium semper cum Filio suo, quem plùs quàm animam suam diligebat, permanendi, unde neque per passionem ab eo separari potuit; crevit autem in dies hoc ejus desiderium, ubi post gloriosam Filij ascensionem se vidit in terris tanto adhuc tempore, hoc est, viginti duorum annorum spatio relictam, quæ tamen omnia prudentissima Virgo semper cum voluntate divinâ conjunctissima æternæ Sapientiæ humiliter submisit.

2. Tandem, ubi hæc SS. Deipara ad annos ætatis Septuaginta duos pervenerat, appropinquabat tempus, quo ex hoc mundo ad dilectissimum Filium erat migratura. O quoties lacrymis inter preces mixtis, ardens cor suum in Sacrificium Divinissimo Filio suo obtulit? Quoties in cælum ingeminavit illud Davidicum: *Quemadmodùm desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus*. Quoties præ nimio summi Boni possidendi desiderio aures sui Dilecti verbis affectu plenissimis pulsavit: *Educ de custodia animam meam, &c.* Ad instar aviculæ tenui filo alligatæ cum Lemmare:

Cupio dissolvi.

Et si tanto desiderio æstuabat Jacob videndi filium suum Joseph: *Sufficit mihi, si adhuc Joseph filius meus vivit, vadam, & videbo illum*. Si tanto

Cant. 3. 2. tanto desiderio Sponsa ad dilectum suum anhelavit: Num quem diligit
 anima mea, vidistis? Si Paulus Divini amoris telo saucius ardentissimo
 flagrabat desiderio, post tot exantlatos pro Ecclesia labores cernendi
 Philipp. 23. Christum: Coarctor autem è duobus: Desiderium habens dissolvi, & esse cum
 Christo. Si S. Joannes dilectus ille Christi Discipulus, nunc senex abso-
 lutâ suâ Apocalypsi, nil aliud habebat in votis, corde & ore, quam veni
 Apoc. 22. 20. Domine JESU: Quanto ardentius & avidius preciosissima Virgo & Mater
 dolorosa, quæ post gloriosam Christi ad cælos ascensionem adhuc tan-
 to tempore inter tot casus, rerumque discrimina supervixerat, ad aman-
 tissimum Filium suum suspirabat: Cupio dissolvi & esse cum Christo? Pro-
 inde ad Angelos, qui sæpius hanc sui Principis Matrem visitabant, &
 Cant. 3. 8. latus ejus velut aulici stipabant, cum Sponsa dicebat: Adjuro vos filie Je-
 rusalem, si inveneritis Dilectum meum, ut nunciatis ei, quia amore langueo.
 3. Tandem cum optatissima illa dies adventasset, quâ amantissi-
 mus Filius hanc SS. Matrem suam ex hisce mortalis vitæ ærumnis ad
 cœlestis regni gloriam transferret, Gabrielem Archangelum submisit,
 qui miro coruscans lumine, ramumque palmæ in manu deferens Virgi-
 ni dixit: Concupivit Rex decorem tuum: Ecce Filius tuus Dominus JESUS
 Metaphras. te Matrem venerandam expectat, &c. O gratissimum nuntium! Itaque
 orat. de vita migratione suâ, subintrat hic Nicephorus, ad hunc modum cognitâ, lumen
 & dormit. ad eam infertur, domus purgatur, genere propinqui, ut par erat, accessum-
 SS. Deipar. tur, pieque & ordine, quæ ad transitionem eam pertinent, præparantur:
 Nicephor. l. 2. nuntium etiam illa, quem acceperat, his, qui cum ea erant, exponit, & præ-
 histor. c. 21. terea victoriæ mortis trophæum, erat autem palmæ ramus, monstrat. Rectè
 autem ei Archangelus palmæ ramum præsentavit, quia nemo unquam
 Apoc. 7. 9. mortaliū illustriori victoriâ mundum, carnem, dæmonem superavit,
 quàm hæc SS. Virgo; & si SS. Martyribus in signum victoriæ dantur
 palmæ in manibus eorum, quanto potius Reginae Martyrum, quæ plus
 cunctis Martyribus, etiam collectivè sumptis (prout alibi explicavi-
 mus) in anima perpeffa est: Sola anima MARLÆ, ait Nierembergus,
 Nieremb. de supergressa est Martyrum cruciatus & tormenta universa. Et licet reipia
 amore B. V. sanguinem suum pro Filio non effuderit, doloris tamen gladium constan-
 cap. 15. tissimè usque ad vitæ finem in corde suo portavit, quotidie Filio suo ex
 Stanib. C. compassionis affectu commoriendo, & per meditationem SS. Passionis
 alij, ejus ad tam sanctam & felicissimam mortem se præparando; audi ipsam
 S. Birgitt. hanc SS. Deiparam ad S. Birgittam loquentem: Ego paravi me ad exi-
 R. 6. c. 62. tum circumiens omnia loca more meo, in quibus Filius meus passus fuerat,
 quia ex illorum locorum aspectu efficacior ratio eorum, quæ pertulit Christus,

excitabatur. O anima Christiana! discce hinc à SS. Deipara, quænam sit optima ad beatam mortem obtinendam præparatio, pia nimirum recordatio, ac sedula meditatio Dominicæ Passionis: *Certa*, inquit S. Leo *S. Leo ser. 9. Papa, atque secuta est expectatio promissæ beatitudinis, ubi est participatio de Quadrage. Dominicæ Passionis.*

4. Adeste nunc filiæ Jerusalem! adeste Sionidæ! adeste omnes, & videre Reginam vestram præ amoris magnitudine & violentia in Dilectum suum languentem, & totam amore emollitam. Sponsa illa à dilecto suo sanguinum Sponso ad cellam vinariam, hoc est, ad Divinissimum COR JESU, invitata, ad eum Divini amoris vino sese opplevit, ut Sponso abeunte præ nimia amoris vehementia animo linqueretur, ac viribus deficeret, proinde socias suas advocavit, ut opem & suppetias ferrent, florésque & poma languenti animo admoverent, quorum odore & fragrantia deficientes reficerentur vires: *Fulcite*, inquebat, *me floribus*, *Cant. 2. 3. stipate me malis, quia amore langueo.*

O beatissima Virgo! tu per illam sponsam adumbrata es, nunc in profecta ætate tua præ amoris teneritudine paulatim viribus deficiens, & in vili lectulo tuo decumbens, ineffabili tamen cordis dulcedine in Deum absorpta, imò & penitus in Dilectum tuum transformata: *Talis enim*, ait S. Augustinus, *quisque est, qualis ejus dilectio est; terram diligis? s. Aug. Tr. 2. Terra es; Deum diligis? Quid dicam? Deus eris.* Quis autem majori, & *in ep. S. Jo.* per omnem vitam charitate interruptâ DEUM T. O. M. plùs amabat, quàm Mater pulchræ dilectionis? O phoenix amoris! quæ per constantissimam & vivacissimam memoriam duo ligna crucis & passionis instrumenta in vita tua colligens, nunc accedente ardentissimo justitiæ Sole, velut suavissimum quoddam amoris holocaustum conflagrasti, & in novam ac æternam vitam renata es: *Certè*, ait Mellifluus, *amoris sagitta s. Bernh. ser. pertransivit eam, scilicet animam Virginis, ut veniret amor usque ad nos, & 29. in Cant. de plenitudine illa omnes acciperemus, & fieret Mater charitatis.*

5. De Jacob magno illo Patriarcha recensent Sacræ Paginæ, quòd ex hac mortali vita ad meliorem transmigraturus omnes filios suos meruerit præsentem videre, quibus omnibus ac singulis singularia ac paterna monita dedit: *Benedixitque singulis benedictionibus proprijs, &c.* *Gen. 49. 28.*

Considera anime mi! novam consolationem, quam Dominus SS. Matri suæ amoris languore decumbenti adjungebat, dum voluit, ut omnes Apostoli in diversis tunc orbis partibus dispersi non sine prodigio Hierosolymam pervenirent, & dilectæ Genitricis suæ migrationi præsentem adessent, qui cum alijs Christianis, velut pulcherrimæ novellæ *Mater Dolorosa.* *Sss* *oliva.*

olivarium sacratum Virginis lectulum circumdedere, ex animi teneritudine & cordis dolore multas lacrymas profundentes, quod Ecclesia adhuc tenera ob absentiam talis Matris, ac summæ Gubernatricis acerbum admodum vulnus esset acceptura; quos piētissima Deipara benignè consolata est. Audiatur Simeon Metaphrastes: *Cum jam adesset tempus excessus, illa quidem verè vitæ Mater in Sion jacebat in grabato; per nubem autem congregat suos Filius Discipulos, ut venerandum ejus corpus mandarent sepulture. Postquam verò vidit eos Deipara, cognovit autem causam, propter quam omnes statim accersiti fuerant, & uniuscujusque audiit petitiones, eos quidem, ut par erat, impertijt benedictionibus. Addit Nicephorus: Cum ergo hæc & similia verba consolatoria è Virginis ore hausissent, & illud imprimis, quod Virgo se illorum jugeri apud Filium memoriam habituram, & singulorum Advocatam atque Patronam, perpetuam intercessionem suam futuram promiserit, Divina voluntati se tantò libentiùs submiserunt. Opientissima Domina! & nos miselli humiliter à te flagitamus similem maternam benedictionem, præsertim cum nobis ex hac lacrymarum valle aliquando migrandum erit ad longam, longissimam æternitatem, &c.*

6. Verum pergamus ulteriùs. David, cum Arcam Veteris Testamenti, quæ hætenus in terra aliena, & ut plurimum sub papilionibus habitavit, ex domo Abinadab in domum Obededom transferret, omnes electos ex Israël, hoc est, triginta millia congregavit, ut huic solemnissimæ interessent festivitati cum psalterijs, tympanis & sistris, cum cymbalis & tubis, &c. Surrexitque David, & abiit, & universus populus, qui erat cum eo de viris Juda, ut adducerent Arcam DEI, super quam invocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in Cherubim super eam, &c.

Arca Dei animata dolorosa Virgo & Mater est, hætenus habitans in terra aliena, in papilionibus, in exilio & in ærumnis ac miserijs ferè affiduis; aderat nunc tempus, ut cursu vitæ sanctissimè consummato, de captivitate hujus sæculi ad cœleste transferretur imperium; & ecce non millia millium duntaxat Angelorum, sed & ipse Rex Regum dignatur huic SS. Matri suæ obviam procedere; sic enim postulabat amor talis Filij erga talem Matrem, ut, quæ priùs ante annos viginti duos ipsi in cruce patienti & morienti tam fideliter adstitit, nunc quoque in morte à Filio non relinqueretur deserta: Occurrit ergo, ait S. Anselmus, *stipatus mille millibus, imò innumerabilibus Angelorum agminibus Deus ipse huic purissimæ Matri suæ de hoc mundo migranti, quem B. Virgo vultu supra modum hilari & incomparabili animi cum gaudio excepit; & quemadmodum olim columba contra hostium insidias non aliam requiem quærerat,*

Metaphrast.
erat. de dor-
Deipar.

Niceph. l. 2.
bist. c. 21,

2. Reg. 6. 2.

S. Ansel. de
Excell. V. c. 8.

serat, quàm habitare in foraminibus petreæ & caverna macerie; ita hæc Cant. 2. 14.
myltica columba avolans de hoc mundo, ut vocem Dilecti sui audivit:
Aperi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, non aliam Cant. 5. 2.
expetebat requiem, quàm æternùm habitare in dulcissimorum Vulne-
rum Dilecti sui foraminibus & Divinissimi Cordis ejus cavernâ, proin-
de credibile valde est, ait Bruni & alij, hanc SS. Deiparentem ex præsen-
tia Filij, renovatis quodammodo viribus, de lectulo suo surrexisse, &
positis humi genibus, ac brachijs supra pectus complicatis, hæc supre-
ma verba pronunciâsse: *In manus tuas Fili commendo Spiritum meum,*
quod dicto purissimum Spiritum in manus, imò in Cor dilecti Filij sui
tradidit, jubilantibus interim & Cantantibus Angelis, &c.

O felix mors! ô beata fors! & si Beati, qui in Domino moriuntur, Apoc. 14. 13.
quantò magis ipsa Mater Domini, quæ vitæ generavit authorem? O
animæ miseræ, desolatæ & mille oppressæ ærumnis! venite ad hanc SS.
Matrem, Advocatam & Protectricem vestram, venite, inquam, & ma-
gna cum fiducia ad hunc gratiæ thronum accedite, nullus enim spera-
vit in ea, & confusus est; nullus ei unquam devotus extitit, qui ab ea in
calamitatibus, ac præsertim in hora mortis fuisset desertus; & si insidia-
tur diabolus in abscondito, quasi leo in spelunca sua, ut rapiat paupe-
rem, vos tamen Sodales Mariani! in hujus SS. Matris vestræ potentissi-
mo patrocinio confidite, vicit enim mundum, & caput infernalis serpen-
tis jam pridem in ortu suo, ac nunc demum in morte contrivit. Juvat
hic audire Ludovicum Blossum, magnum illum Theologiæ Mysticæ Lud. Blos. in
Canon. viri
Spir. c. 18.
Doctorem: *Nullum, inquit, MARIAM Virgo aspernatur, nulli se negat,*
omnibus finem pietatis aperit, & velleviter invocata prestò est. Et in alio
Idem in Spe-
cul. Spir. c. 12.
loco: *Citius cælum cum terra peribit, quàm ipsa aliquem serio se imploran-*
tem suâ ope destituat.

7. Pergamus nunc ad funeralia huic SS. Deiparæ impensa. Joseph
Egyptiorum Pro-Rex olim corpus Patris sui Jacob aromatibus conditum
magno cum luctu in terra Chanaam sepelivit: *Celebrantes exequias plan-* Gen. 50. 26.
tu magno atque vehementi, impleverunt septem dies. Moysen in terra Mo-
ab defunctum omnis Israël plangebatur: *Fleveruntque eum filij Israël in cam-* Dent. 34. 8.
pestribus Moab triginta diebus. Juditham luxit omnis populus septem
Judith. 16.
diebus. Judam Machabæum strenuissimum, juxta ac piissimum belli
29.
Ducem pro salute patriæ in prælio occisum omnis lugebat populus: *Et* 1. Mach. 9.
severunt eum omnis populus Israël planctu magno, & lugebant dies multos. 20.
S. Steph. num in prima Ecclesiæ persecutione pro Christo lapidibus ob-
Att. 7. 57.
tusum curarunt viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum. De
Chi-

Zach. 12, 10. Christo in cruce mortuo vaticinatus est Zacharias: *Et aspicient ad me, quem confixerunt: Et plangent eum plangentem, quasi super unigenitum, &c.*

Non sic in felicissimo obitu B. Virginis MARIÆ, non sic, non enim talis ibi auditus est clamor, fletus & ejulatus, sed ad hujus ex-

Sophron. ser. quias, ait Sophronius, *Angeli famulabantur, Et universe cœlorum con-*
de Assumpt. *gratulabantur curiæ.* Et S. Ildephonsus: *Vidi, inquit, Jerusalem descen-*
S. Ildephon. *dentem de cœlo à Deo ornatam, ut Reginam mundi MARIAM secum eve-*
ser. 1. de *heret ad sublimia.* Audiamus & S. Laurentium Justinianum, qui cum
Assumpt.

S. Laur. *Totus, inquit, ut creditur, Angelorum, Archangelorum, ceterarumque*
Justin. ser. *virtutum Deo famulantium eidem occurrit exercitus, ibi planè Virginem*
de Assumpt. *Corpus exanime jacens dormitionem acceperat, suavis concentus, jucunda*
laus, harmonia cœlestis, exhortatio mutua celebrabatur, &c. O quale ac

Prav. 14, 32. *quantum discrimen inter sortem & mortem justorum ac impiorum! In*
malitia sua, inquit Sapiens, expelletur impius: Sperat autem justus in mor-
te sua. Voluit autem Christus Dominus SS. Matri suæ hunc exhibere
honorem, quia ipsi prius tam fideliter adstitit sub cruce, ibi enim dolo-
res mortis experta est; proinde conveniens fuit, ut nunc sine omni do-
lore amoris victima obiret, & quia cum novissimo virorum ipsa novissi-
ma mulierum facta est, nunc rectè à Filio omnium Electorum prima con-
stituta est: *Merito, ait Mellifluus, facta est omnium Domina, quæ se om-*
S. Bernh. ser. *nium exhibebat ancillam.*
Sig. Mag.

8. Interim SS. Apostoli ad hoc Sacrosanctum & illibatum Virgi-
nis Corpus condigno, quo poterant, honore sepeliendum sese accin-
gunt, ad quod decentissimè in feretro depositum, teste Nicephoro, in-
numerabilis hominum multitudo confluit, & quibus unque affecti
erant morbis, solo aspectu, vel attractu illicò sanabantur; adornatur ita-
que solemnissima processio cum facibus & luminibus, cum hymnis &
canticis, & sacrum Corpus in humeris sublatum ipsi SS. Apostoli per
civitatem Solymæam honorifico & triumphali applausu ad pedem mon-
tis Olivæ, prope hortum Gethsemani in vallem Josaphat deportant;
S. Melitus & ecce novum miraculum, ait S. Melitus, *nubes lucida instar coronæ appa-*
Episc. in Bib- *ruit super feretrum, sicut apparere solet magnus circuitus juxta splendorem*
liotheca SS. *lunæ, Et Angelorum exercitus erat in nubibus canticum suavissimum occi-*
Parr. ser. de *nens, ita ut egressus de civitate populus miraretur dicens: Quis est iste soni-*
Assumpt. *tus tanta suavitatis?*
B. V.

Quæres

Quæres hic, Mariane Lector! quare SS. Deipara in valle Josaphat, inter montem Sion & Olivetum posita, sepeliri voluerit, ad cuius sepulchrum, prout refert S. Juvenalis Episcopus Hierosolymitanus, complurimis diebus in aëre Angelicus ille concentus perseveravit. Et hinc purat Forerus venire Tricelimum, quia fideles à Virginis transitu ex hoc mundo tot dies in Divinis perfolvendis laudibus ad ejus sepulchrum impendebant, qui mos ab Apostolorum temporibus usque ad nostram derivatus est æratem. Econtra Christus dilectissimus Filius ejus in horto Josephi ab Arimathæa monumentum suum elegit: *Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus, & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat; ibi ergo posuerunt JESUM.* Et cur JESUS in horto sepultus, MARIA autem in valle Josaphat?

S. Juvenal.
in epist. ad
Marcian.
Imp. de obi-
tu B. V.
Forer. in ser.
Tricesimal.
ser. 1.
Joan. 19. 41.

Adverte. In horto voluptatis peccavit Adam Primus, in horto passioni suæ initium & finem dedit Adam Secundus. In horto perditionis, in horto reparati sumus. In horto mors, in horto vita: *Ut unde mors oriebatur, inde vita resurgeret*, hinc Incarnata Patris Sapiencia hortum pro sua sepultura elegit; sed B. Virgo in valle Josaphat sepeliri voluit, quia ibidem SS. Parentes erant sepulti, quia erat *lilium convallium*, & quàm maximè quia in hoc loco universum genus humanum & peccatores omnes ad supremum congregabuntur judicium, *ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.* Ut ergo demonstraret, Matrem se esse generis humani, asylum & refugium peccatorum, ideo hanc vallem pro sepultura elegit. O peccatores omnes respirate, nam & ipsa peccatores recipit, &c.

Ecclesia in
praf. de
Cruco.

2. Cor. 5. 10.

ad me;
&c.
c, non
us exa-
m con-
descen-
um eve-
ui cum
imiano
& bea-
raram:
rimque
ginenu
munda
ale ac
m! In
in mor-
hibere
dolo-
ni do-
ovilli-
a con-
se om-
Virgi-
accin-
o, in-
affecti
ur ita-
nis &
oli per
mon-
rtant;
appa-
torem
occi-
soni-
quare